

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Marek Motuk

w sprawie z wniosku skazanej **B. P.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 września 2019 r.

zażalenia skazanej

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. akt III KO 24/20, o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności,

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt III KO 33/19, oddalił wniosek obrońcy skazanej o wznowienie postępowania zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 listopada 2018 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym częściowo wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 11 września 2017 r., sygn. akt IV K (...).

Z kolei, po rozpoznaniu kasacji obrońcy skazanej, wniesionej od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. akt III KK 253/19, oddalił tę kasację jako oczywiście bezzasadną.

W dniu 26 marca 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanej B.P. o wyznaczenie obrońcy z urzędu „do wznowienia sprawy IV K (...) Sądu

Okręgowego w L. z uwagi na materiał dowodowy oczyszczający oskarżonych i wyrażnie na ich matactwa i składnie fałszywych zeznań przez oskarżycieli R. V. i A. ". Skazana odniosła się do wcześniejszego postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania, wskazując, że wyznaczony obrońca sporządzając wniosek „mimo posiadanej wiedzy o znaczących dowodach w sprawie nie ujął ich we wniosku”, czym działał na jej szkodę.

Przewodniczący III Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego zarządzeniem z dnia 30 marca 2020 r. zwrócił się do skazanej podanie, w terminie 7 dni, informacji jakie to okoliczności, wskazane w art. 540 k.p.k., art. 540 a i b k.p.k. mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem nierozpoznania wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu i skierowania wniosku na posiedzenie

w trybie art. 545 § 3 k.p.k. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku.

W odpowiedzi na powyższe zarządzenie, skazana w piśmie z dnia 14 kwietnia 2020 r. wniosła o wznowienie postępowania wskazując na szereg okoliczności i dowodów, które w jej ocenie winny skutkować wznowieniem postępowania.

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. akt II KO 24/20, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone w całości przez skazaną B. P.. W zażaleniu skarżąca wskazuje na fakt nieprzyznania jej adwokata celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, przytacza też, po raz kolejny, dowody i okoliczności, które, jej zdaniem, winny skutkować wznowieniem postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny ma miejsce w sytuacji, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych

w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.).

Wydając zaskarżone postanowienie z dnia 25 czerwca 2020 r., Sąd Najwyższy rozważył wszystkie okoliczności podnoszone przez skazaną w jej pismach, jak również poddał analizie treść wcześniejszych rozstrzygnięć w sprawie przez Sąd Najwyższy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2019 r, sygn. akt III KO 33/19 oraz z dnia 28 stycznia 2020, sygn. akt III KK 253/19). Trafnie , w realiach przedmiotowej sprawy, Sąd Najwyższy stwierdził, iż argumentacja skazanej w istotnej części odwołuje się do okoliczności, które były już przedmiotem rozpoznania w postępowaniu o wznowienie, zakończonego wydaniem postanowienia z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt III KO 33/19, zaś w pozostałej części wskazuje na fakty lub dowody, które nie mogą być uznane za „nowe fakty lub dowody” w rozumieniu przepisu art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k. Słusznie Sąd Najwyższy wskazał, że skazana podnosi we wniosku zarzuty dotyczące oddalenia wniosków dowodowych, które były przedmiotem rozpoznania w postępowaniu kasacyjnym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2020 r., sygn. akt III KK 253/19., o oddaleniu kasacji obrońcy skazanej jako oczywiście bezzasadnej).

Podzielić należy stanowisko wyrażone w zaskarżonym postanowieniu, iż skazana B.P. w rzeczywistości nie wymieniła żadnych nowych faktów lub dowodów, które wskazywałyby, chociażby *prima facie*, na ziszczenie się przesłanek wznowienia postępowania, o których mowa w art. 540 § 1 pkt 2 a k.p.k. Zamiast tego skazana po raz kolejny usiłuje podważyć ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, zweryfikowaną przecież przez rozpoznanie zarówno zarzutów apelacyjnych, jak i kasacyjnych.

Wyżej przedstawione powody upoważniały Sąd Najwyższy, orzekający w dniu 25 czerwca 2020 r., do odmowy przyjęcia wniosku skazanej jako oczywiście bezzasadnego, bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci wcześniejszego rozpoznania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu

